

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim

pe Domnul Nostru Isus Hristos!

PARTEA I.

(Urmare.)

Și dacă atâția păgâni nu primesc credința și legea lui Isus Hristos, aceasta se întâmplă, fiindcă nu voesc să se lapede de pornirile și plăcerile patimilor păcătoase, cari porniri și plăceri le sunt îngăduite în legea păgânească. — Pentru aceea zicea într-o zi împăratul Iaponiei — către preoții misionari (cari sunt trimiși să vestească Evangelia): „Credința voastră despre Isus e bună și sfântă, dar eu nu voesc să o primesc, din pricina că ea nu-mi este comoadă, nu-mi e spre îndemâna mea.” — Dacă atâția păgâni nu cunosc pe Isus, aceasta se întâmplă pentru că nu voesc să-și deschidă ochii la lumina acelei credințe, care lor nu le place, pentru că ei cunosc, că aceea credință le-ar împăraștia și risipi întunerecul greselilor, ce lor le plac, și pe cari le iubesc. — Ce mirare, că nu vede soarele acela, care pentru ca să nu-l vadă, își ține ochii închiși?

Și cei necredincioși cunosc pe Isus, și peste tot nu este adevărat că ei nu văd și nu recunosc în Isus pe Omul-Dumnezeu. — Ei trebuie înșirați în numărul acelor păgâni, mai sus pomeniți, cari își închid ochii ca să nu vadă aceea ce ar trebui să vadă, și nu voesc să vadă, adevărat un adevăr foarte incomod pentru ei, ba chiar înspăimântător, îngrozitor . . .

Iată cum grăește întru sine necredinciosul: Dacă eu cred întru Isus, adevărat în religie sau legea sa trebuie să cred și în aceea, că viețuind eu rău, în păcate, voi ajunge în iad Dar eu nu voesc să-mi

părăsesc felul meu de viață rea, pentru plăcerile ce le gust în lumea aceasta, apoi nici inima nu mă lasă să mă gândesc la aceea, că trăind eu astfel, voi ajunge la o nefericire vecinică. Așadară îmi vine mai bine să nu cred în Isus, să socot că religie sau legea sa nu e cea adevărată . . . Acesta e singurul mijloc, ce-l am eu, ca să alung dela mine ori ce frică și spaimă. —

De aceea nu e adevărat, că necredinciosul, peste tot vorbind nu ar cunoaște pe Isus, ci se încearcă și se ostenește tot mereu ca să nu-l cunoască. — A fost o doamnă bătrână cu o judecată bună, care a avut o rană mare la un picior, și aceea rană a și dus-o la groapă. Indată ce a cunoscut răutatea și primejdia ranei, ca să nu se înspăimânte de ea, nu a vrut să o mai vadă toată vremea cât a mai trăit. — Acelaș lucru îl face necredinciosul: își închide ochii dinaintea credinței, pentru că credința îi arată iadul deschis nesmintit pentru cel ce petrece o viață păcătoasă, ca și el. —

De fapt se întâmplă foarte des, că necredinciosii aflându-se în fața morții, și cunoscând că acuma toate amăgirile unei vieți destrăbălate — se sfârșesc pentru ei, cuprinși de groaza că trebuie să treacă din lumea aceasta în cealaltă, își deschid ochii, și văd limpede ceea ce s'au năzuit tot mereu în viață să nu vadă . . . Atunci cunosc adevărată credința aceluia Isus, la a cărui judecată trebuie să se înfățișeze îndată, și din necredincioși se fac aproape credincioși . . . Aceasta s'a adevărat de mai multe ori chiar și în cei mai vestiți necredincioși, cari ajungând în ciasul morții, ori au căzut în desnădejde turbată, ori cu umilință au cerut milă și iertare. —

Insuși vestitul Voltaire a murit infuriat, pentru că prietini lui nu au lăsat să-i aducă

preot, care să-l împace cu Isus Hristos, pe care dânsul l-a injurat și blăstemat până la vârsta de 84 ani. — Necredința este un bun și comod paravan, până când omul e sănătos și vrea să petreacă o viață dobitocească; dar în fața morții omul e silit să se lapede de ea, cu ori ce împotrivire. . . .

Noi, din darul și milostivirea lui Dumnezeu, nu avem nefericirea de a închide ochii dinaintea credinții în Isus, ci Dumnezeu ne arată Pe Isus să-l vedem și să-l cunoaștem ca pe Soarele lumii, care umple de o strălucire nespusă însuș Raiul, după cum ne spune Sfântul Apostol și Evangelist Ioan 1. 9: *Era lumina cea adevărată, carea luminează pe tot omul ce vine în lume*, iar în Apocalips cap. 21 st. 23: *Lumina ei* (a cetății — sau a Raiului) — *Mielul* — adică Isus Hristos. — La o astfel de cunoștință — ce o avem despre Isus, să răspundă și o iubire cât se poate de mare față de El: *să iubim pe Isus* . . .

§ 5. Dreptatea, sfințenia și plăcerile iubirei lui Isus.

Numai binele este vrednic să fie iubit, bunătatea singură are dreptul la iubire, și cu cât bunătatea este mai mare, cu atâta are drept la iubire mai mare. — De aceea e lucru limpede că e cu dreptate aceea iubire, dacă e bun lucrul spre care se îndreaptă iubirea, și cu cât acest lucru este mai bun, cu atâta iubirea este mai dreaptă, cu mai mare dreptate. — Însă cunoscând noi că în Isus Hristos este tot binele, că El este însuș nemărginita Bunătate, ba mai mult: că Isus este Bunătate nemărginit de binefăcătoare, nu ne putem îndoi nici decum — că n'ar fi foarte cu dreptate iubirea față de Isus Hristos; ci dimpotrivă trebuie să zicem că e cea mai mare dreptate a iubi pe Isus, cât de mult putem să-l iubim. — Aceasta este cea dintâi dreptate, ca noi să iubim pe Isus. —

Însușirile apoi ale lucrului iubit, sunt acelea, cari hotărăsc și alcătuiesc natura sau firea iubirei; așa că dacă lucrul iubit este urât, urâtă e și iubirea; dacă lucrul iubit este josnic și de puțin preț, josnică și de puțin preț este și iubirea; dacă lucrul iubit este nobil, măreț, nobilă și măreață va fi și iubirea, dacă lucrul iubit e sfânt, sfântă va fi și iubirea. — Iubirea tinei, a noroiului, ar fi o iubire urâtă, iubirea pietrilor ar fi o

iubire josnică, iubirea înțelepciunii ar fi o iubire măreață, nobilă, iubirea sfințeniei ar fi o iubire sfântă. — Acuma fiindcă Isus Hristos este însuș sfințenia, sfințenie fără seamăn mare și nemărginită, de aici urmează că sfântă și foarte sfântă este iubirea lui Isus. — Însemnați-vă bine: iubirea lui Isus este nu numai o iubire sfântă și preasfântă în sine însuș, ci este și o iubire sfințitoare, care sfințește pe creștinul ce o are, așa că nu poate fi creștin, care să iubească pe Isus, fără ca să fie în aceeași vreme și el un creștin sfânt. — Creștinul, care iubește pe Isus, va putea avea scăderi, va avea unele nedesăvârșiri, greșele, dar nu se va putea întâmpla nicioeată, ca să nu fie un creștin sfânt, cum nu se poate întâmpla ca un lucru pus înaintea soarelui să nu fie luminat, ori aruncat în foc să nu se încălzească. — Creștin care iubește pe Isus, și creștin sfânt — este unul și același lucru. — Dacă voim așadară să iubim cu sfințenie, și să ne sfințim în iubire, *să iubim pe Isus Hristos*.

(Va urma.)

Din catehism.

§. 3. Moartea lui Isus.

70 Pentru ce s'a făcut Fiul lui Dumnezeu om ?

Fiul lui Dumnezeu s'a făcut om ca să poată pentru noi pătimi și muri, pentru că ca Dumnezeu nici putea pătimi nici muri.

Dumnezeu a întemeiat împărăția sa aici pe pământ cu cea mai mare bunătate și cu o supremă înțelepciune și în primul rând pe om l'a înzestrat cu atâta dărnicie, că ar fi putut ajunge la menirea lui sublimă ce era contemplarea fericită a lui Dumnezeu.

Adam prin păcat a căzut din aceasta stare supranaturală și a atras mânia și blăstămul lui Dumnezeu, prin ce ni-a stricat și nouă, că a atras asupra noastră păcatul și pedeapsa păcatului, așa pre toți oamenii i-a

făcut neputincioși să-și ajungă scopul supranatural, anume să ajungă în raiu.

Omenimea ingreunată cu păcat din puterea lui proprie nu a fost în stare, nici să ștergă păcatul și să imblânzească pre Dumnezeu, nici acel dar ceresc darul sfințitor, nu a putut recăștiga, care ar fi putut deschide poarta raiului.

Însă Dumnezeu dintr'o nemărginită îndurare față de neamul omenesc îl scoate din acel abis în care s'a împins, și îl va ridica din nou la aceea stare supranaturală. Și aceasta a voit să-o facă în așa mod, ca să se satisfacă atât dreptății cât și îndurării dumnezeiești, ca păcatele cu desăvârșire să se expieze, darurile cari prin păcat s'au pierdut, precum și mântuirea și bogăția vieții veșnice printr'un merit infinit să se poată din nou recăștiga. După ce însă acest lucru nici un om nici o alta faptură după voința dumnezească nu-a fost în stare să-o facă, Fiul lui Dumnezeu, din voința lui îndurătoare dumnezească a voit să vină în lume, ca luând asupra sa natura omenească în aceea și prin aceea neamul omenesc pre care l'a zidit, să-l restaureze: „Așa a iubit Dumnezeu lumea — zice el însuși către Nicodim — în cât a dat pre Fiul său cel unul născut, ca tot cel ce crede în el, să nu să piardă, ci să aibă viața veșnică.” (Io. 3. 16.)

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și înlăcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

„Creștinul activ.“

În Spania deja în anul 1905 s'a răspândit aceasta carte scrisă de Preotul Iesuit Gabriel Palau, din care la începutul anului 1907 era pe cale de a epuiza ediția a patra. Ediția a treia a fost tipărită în 20.000 exemplare.

Papa Piu X. prin secretarul său de Stat Cardinalul Merry del Val cu următoarea scrisoare a dat din Roma la 15 Noembrie 1905 aprobarea pontificală pentru ediția primă: Prea Cucernice Părinte, cu plăcere vă comunic că Preafericitul Părinte a primit cu vie și deosebită satisfacție prețioasă Dtră cartică. A apreciat mult marea ei valoare. Ați condensat în câteva pagini întreagă substanța virtuților creștinești și Episcopul spaniol multă dreptate a avut, când au aplaudat opera Dtră. Ea va fi lumina și călăuză creștinului activ. De aceea Preafericitul Părinte vă mulțumește, prin mine, pentru filialul Dtră omagiu, și dorind ca binele produs prin această cartică să se reverse asupra piosului ei autor, vă trimite din toată inima binecuvântarea apostolică.

Părintele Palau a vrut că în această cartea *Creștinului activ*, să vorbească numai Isus, să nu să audă decât glasul din ceruri.

Pare că ar fi o îndrăsneală, dacă am atribui cuvintele noastre acelui Isus, care a vorbit „ca nimeni altul”. Procedul autorului, că Isus însuș vorbește, este o idee de tot fericită.

Aceasta nu e evanghelie, o știu toți dar e destul de supranaturală, ca sufletul să fie mișcat și pentruca să-i deștepte gânduri mai înalte despre cele dumnezeiești. Nu este oare aceasta ce puteam pretinde de la el. Ne spune acestea P. Jury traducătorul cărțicelei din limba spaniolă pre limba franceză.

Lucrătorii *Observatorului* — organ cultural — social religios din Beiuș îndemnați de edițiile numeroase pe cari le-a avut în Apus cartea intitulată: „Creștinul activ” au făcut un real serviciu publicului nostru traducând aceasta carte și în românește.

Cărticica aceasta costă 30 Lei

plus porto. Se poate procura

la Libraria Asociațiunei

Sighet Piața Un. 25

Iubileul Pontificalui. Preafericitul Părinte Papa Piu XI împlinește 50 ani, de când a fost hirotonit intru preot. Pronia cerească i-a hărăzit să fie locuitorul lui Hristos pe pământ, cap văzut al Bisericii Lui. Este dar acest an un iubileu al Papei dar totodată iubileul întregii Biserici catolice. În legătură cu acest iubileu de 50 ani ai preoției, Sfântul Părinte se îngrijește a deschide noi izvoare de daruri pentru sufletele credincioase. Să-i dea Părintele ceresc viață îndelungată și glorioasă intru chivernisirea sfintei Corabii alui Hristos!

Reuniune pioasă. Cu bucurie luăm știre, că la inițiativa părintelui *Ioan Birlea* profesor de religie la Școala-Normală din Sighet, în zilele trecute și-a luat ființă „Reuniunea Mariana” având ca membrii pe toți elevii greco-catolici dela acea școală. Astfel acești tineri vor avea ocaziune a trăi și munci cu sufletească căldură sub scutul Maicei Preacurate.

Încrestând acest eveniment îmbucurător, însemnăm că elevele noastre dela Liceul de fete din Sighet deja de mai mult sunt înrolate sub steagul Maicei sfinte, iar elevii dela Liceul Dragoș-Vodă fac parte la Societatea Inimei Preasfinte alui Isus. Înainte cu Domnul Isus și Maica Preacurată!

Spor de ore pentru Religione. Aflăm cu multă satisfacție, că Ministerul Cultelor a dat ordin, că în clasele IV, V. și VI. dela școlile secundare pentru studiul Religiei, în loc de una oră să se ia câte două ore la săptămână. O îmbunătățire este aceasta, carea a bună seama își va avea rodirile sale binefăcătoare. Ca adaus mult ar fi de dorit, dacă acest ordin salutar, s'ar referi și pentru clasa VII.

Poșta administrațiunii.

Cu profundă venerațiune fiască cvităm sumă de 1000 Lei primită în scopul revistei noastre dela In. Preasf. *Traian Frențiu* episcopul Oradei.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munji Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.

Calendar săptămânal.

27 Ianuarie — 2 Februarie 1929

- 27. **Dumineca Fiului Rătăcit** (Ev. Luca 15, 11) Ioan Gură de Aur † 407.
- 28. Luni. P. Efrem Sirul † 378.
- 29. Marți. M. Ignat † 107.
- 30. **Mercuri. Vasile Grigore și Ioan** (Trei ierarhi) (Ev. Mat. 5, 14.)
- 31. Joi. SS. Ciril și Ioan
 - 1. Vineri. M. Trifon.
 - 2. **Sâmbătă. Întîmpinarea Domnului.** (Ev. Luca 2, 22.)

